

שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַת וּמִן בֶּרַךְ עֲמָנוּ יִכְוֹלִים לַהֲיוֹת עַל יְדֵה אִישׁ בְּשֵׁן יִאֲמָר וְיִדְוֹק נְמוּד

בְּעֻזָּת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

חַיִּים זָכַר

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מוקד חכמה

גליון ת"מ

כִּי כִּל שִׁחָה שְׁלֹו הִיא הַתְּעוּדָה נִפְלָא וְנִבְנָא מֵאֵד וְדִדְךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכְוֹנָה מְאֹד לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְפָּדֶךָ לְכֹל אֶחָד לְפִי מִדְּרִגְתּוֹ יִדְוִיחַ לְפָנֵי מִלְּאִיָּה מִדְּרָגָה שְׁלִישִׁית (וְיִי מְהֻלָּל וְיִי מְשֻׁבָּח)

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

גליון ת"מ ואתחנן - נחמו תשפ"ה

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואידך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

ואתחנן אל ה'

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

אֶז יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת

וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה' בַּעַת הַהִיא לֵאמֹר. דַּהֲנָה הָאָדָם צָרִיךְ לְהַתְּפִלָּל בְּדַבְּקוֹת גָּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲףֹּ אִם לִפְעָמִים יֵשׁ עֵת, שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהַתְּפִלָּל בְּדַבְּקוֹת. אֵל יֹאמֶר אֵינִי מִתְּפִלָּל כָּלֵל, מֵאַחֵר שְׂאִינוּ יָכוֹל לָכֹון כְּרָאוֹי וּלְהַתְּפִלָּל בְּדַבְּקוֹת, וְהַתְּפִלָּה אֵינָה מְקַבֶּלֶת, וְכִמוֹ שְׂאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה עַל רַבִּי חֲנִינָא בֶן דּוּסָא שֶׁהָיָה מִתְּפִלָּל וְכו' אָמְרוּ לוֹ וְכו' אָמַר לָהֶם אִם שְׂגוּרָה תְּפִלָּתִי בְּפִי יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל וְאִם לֹא יוֹדֵעַ וְכו'. וְזֶהוּ עַל דֶּרֶךְ שְׂאִמְרָנוּ, אִם בְּדַבְּקוֹת, שְׂאִי הַתְּפִלָּה שְׂגוּרָה וּמְרָצָה בְּפִיו, מְקַבֶּלֶת. וְאִם לֹא, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, לְהַפְּךָ. אֲףֹּ עַל פִּי כֵן אֵל יֹאמֶר הָאָדָם כֹּן, אֲלֵא יִתְּפִלָּל תָּמִיד. וְאִם לֹא יוֹכֵל לְהַתְּפִלָּל בְּדַבְּקוֹת כְּרָאוֹי. יִתְּפִלָּל בְּכָל כָּחוֹ. כִּי בַּעַת שִׁיתְּפִלָּל בְּדַבְּקוֹת כְּרָאוֹי, אֶזִּי יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת עִם הַתְּפִלָּה הַהִיא שֶׁהַתְּפִלָּל כְּרָאוֹי:

וְזֶה: וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה' תָּמִיד, בֵּין בְּדַבְּקוֹת בֵּין שְׁלֹא בְּדַבְּקוֹת. בַּעַת הַהִיא לֵאמֹר, הֵינּוּ בַּעַת שְׂאִזְכֶּה לְהַתְּפִלָּל בְּדַבְּקוֹת, שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה שְׂגוּרָה תְּפִלָּתִי בְּפִי. וְהֵינּוּ בַּעַת הַהִיא לֵאמֹר, שֶׁהַדְּבָרִים נְאֻמִּים וּמְרָצִים בְּפִיו מִחֲמַת שְׂמִתְּפִלָּל בְּדַבְּקוֹת, אֶזִּי יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּל עַד עֵתָה כֵּן"ל:

ליקוטי מוהר"ן צט

וְעַל כֵּן אָמְרוּ רַז"ל הַמִּתְּפִלָּל צָרִיךְ שִׁיכֹון לְבֹו נֶגֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַיִם וְכו'. **כִּי שֵׁם מִסְגָּל בִּיּוֹתֵר לְזִכּוֹת לְתַפְּלָה הַגּוֹנָה בְּדַבְּקוֹת אֲמִתִּי כִּי שֵׁם עֶקֶר מְקוֹם הַדְּבָקוֹת וּשְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה כֵּן"ל.** וְעַל יְדֵי שִׁמְכוֹן לְבֹו לְשֵׁם זֹכֶה בַּחוּץ לְאֶרֶץ גַּם כֵּן לְאִיזָה דְּבָקוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לְתַפְּלוֹת שְׁלֵנוּ שִׁיכוֹת וְהַתְּחַבְּרוֹת לְהַתְּפִלוֹת שְׂבָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבַעֲלִיתֵן לְמַעַלָּה עוֹלִין גַּם הֵם עִמָּהֶם. וְזֶה שְׂמִסְיָמִין אַחֵר הַתְּפִלָּה יְהִי רָצוֹן שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן וְכו'. כִּי שֵׁם תְּהִיָּה עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה בְּשְׁלֵמוֹת גָּדוֹל וְעַל יְדֵי זֶה יִתְּעַלּוּ וְיוֹשְׁלֻמוּ גַם הַתְּפִלוֹת שֶׁל עֲכָשׁוּ עַל יְדֵי זֶה בַּעֲצָמוֹ שֶׁגַם עֲכָשׁוּ מִתְּפִלָּלִין וּמִצָּפִין לְבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְאַפְשָׁר שֶׁזֶּה גַם כֵּן בְּכָלֵל וְאֶתְחַנֵּן אֶל ד' וְכו'. כִּי חֲשֵׁשׁ מִשָּׁה רַבָּנוּ ע"ה אוֹלֵי לֹא תִתְּקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ מִחֲמַת שֶׁהוּא בַּחוּץ לְאֶרֶץ עַדִּין. עַל כֵּן הַתְּפִלָּל בְּטַעֲנָה וּבַחֲנִינָה זֶה הֵלֵא אֲנִי רוֹצֶה וּמִתְּפִלָּל לְכַנֵּס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁשֵּׁם שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה בְּדַבְּקוֹת גָּדוֹל כְּרָאוֹי. וְאִם כֵּן גַּם הַתְּפִלָּה שְׂאִנִּי מִתְּפִלָּל עֲכָשׁוּ תִתְּקַבֵּל עַל יְדֵי כַח קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂאִנִּי מְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמֵי לְשֵׁם וְכָל תְּפִלָּתִי לְזִכּוֹת לְבֹוא לְשֵׁם כֵּן"ל. וְזֶה שְׂאִמְרוּ רַז"ל וְאֶתְחַנֵּן אֶל ד' לָמָּה כִּדִּי שִׁיכֹנס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵינּוּ כֵּן"ל.

זמרת הארץ צט

עמוד זה נדבט הר"ר יחזקאל ראטמאן הי"ו - לרגל
הולדת נכדתו אצל חתנו ר' יהושע העשיל פראנק שיחי

טועמיה

ואהבת את ה' א בכל לבבך

פרשת השבוע

שְׁהִגּוּף יַעֲשֶׂה רִצּוֹן הַנִּשְׁמָה

בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ שְׁנֵי בְּחִינֹת יֵשׁ מִי שֶׁעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבְחִינַת עֶבֶד וְיֵשׁ שֶׁהוּא בְּבְחִינַת בֶּן, כַּמּוּבָא, הֵינּוּ כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל כּחוֹ שֶׁהִגּוּף יַעֲשֶׂה רַק רִצּוֹן הַנִּשְׁמָה, אָבֵל כָּל זְמַן שֵׁיט לַהֲגוּף אֵיזָה רֵיחַ מִתְאַוּת הִגּוּף, רַק שְׁמִשְׁבֵּר תְּאוּתוֹ בְּשִׁבִּיל רִצּוֹן הַנִּשְׁמָה, שֶׁהוּא רִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעוֹבֵד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, אָף עַל פִּי שִׁזָּה טוֹב מְאֹד אֲשֶׁרִי לוֹ, אָף עַל פִּי כֵן עֲדִין עֲבוּדָתוֹ בְּבְחִינַת עֶבֶד דְּקֻדְשָׁה, כִּי בּוֹדָאי הוּא בְּבְחִינַת עֶבֶד, כִּי עֲבוּדַת ה' נִחְשָׁב לוֹ לַעֲבוּדָה וְיִגִּיעָה, כִּי רִצּוֹן הִגּוּף אֵינּוּ נוֹטֶה לָזֶה רַק שְׁמִשְׁבֵּר רִצּוֹן הִגּוּף בְּשִׁבִּיל רִצּוֹן הַבּוֹרָא, עַל כֵּן הוּא עֲדִין בְּבְחִינַת עֶבֶד.

אָבֵל מִי שִׁזְזָה לְשִׁבֵּר הִגּוּף לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית הַבְּטוּל עַד שֶׁהִגּוּף נִתְהַפֵּךְ לְנֶפֶשׁ מִמֶּשׁ. וְהוּא מְקִיָּם וְאַהֲבָת אֶת ה' אֱלֹקָיו בְּכָל לִבָּבָהּ וְכו', בְּשְׁנֵי יִצְרִיךָ, שְׁגָם הִגּוּף אוֹהֵב אֶת ה' וְעוֹשֶׂה רִצּוֹנוֹ מֵאַהֲבָה, כִּי אֵין לוֹ שׁוּם תְּאוּה אַחֶרֶת וְאֵינוּ רוֹצֶה שׁוּם רִצּוֹן רַק מֵה שֶׁהוּא רִצּוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, אֲזִי נִקְרָא בְּחִינַת בֶּן, כִּי כָּל עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינוּ נִקְרָא בְּשֵׁם עֲבוּדוֹת כָּלֵל, כִּי אֵין זֶה עֲבוּדוֹת אֲצִלּוֹ כָּלֵל, כִּי הוּא עוֹשֶׂה רִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַהֲבָה שְׁלֵמָה בְּרִצּוֹן הִגּוּף וְהַנֶּפֶשׁ, כִּי הִגּוּף נִתְהַפֵּךְ לְנֶפֶשׁ כַּנִּל. וְעַל כֵּן בּוֹדָאי אֵין שִׁיךְ לְקֻדְשׁוֹ בְּשֵׁם עֶבֶד כָּלֵל, כִּי עֲבוּדוֹת אֵינוּ נִקְרָא רַק מֵה שֶׁהוּא כְּנֻגָּד רִצּוֹן הָאָדָם, אָבֵל מֵה שֶׁהוּא רִצּוֹן הָאָדָם אֵינוּ נִקְרָא בְּשֵׁם עֲבוּדוֹת כָּלֵל, לְמִשְׁלֵ אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה וְשִׁאָר תְּאוּוֹת הִגּוּף אֵינוּ נִקְרָא אֲצִל הָאָדָם עֲבוּדָה וְיִגִּיעָה כָּלֵל, מֵאַחֵר שֶׁעוֹשֶׂה זֹאת מִרִצּוֹנוֹ, רַק כְּשִׁצְרִיךְ לְהַגְבִּיָּה אֵיזָה מִשְׁאוּי כְּבֵד וְכִיּוּצָא נִקְרָא אֲצִלּוֹ עֲבוּדָה, וְכֵן עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִחֲמַת שֶׁהִגּוּף אֵינוּ מְרַגֵּל בָּזֶה נִקְרָא אֲצִלּוֹ עֲבוּדָה. אָבֵל כְּשִׁזְזָה לְהַפֵּךְ הִגּוּף לְנֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, אֲזִי כָּל עֲבוּדַת ה' אֵינוּ נִקְרָא אֲצִלּוֹ בְּשֵׁם עֲבוּדָה כָּלֵל, אֲדַרְבָּא, זֶהוּ עֵקֶר חֵיווֹתוֹ וְתַעֲנוּגָיו וְשִׁעֲשׁוּעָיו. וְאֵין לוֹ שׁוּם תַּעֲנוּג וְשִׁמְחָה אַחֶרֶת בְּגוּף וְנֶפֶשׁ כִּי אִם כְּשִׁזְזָה לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹדָאוֹ יִתְבָּרַךְ:

ליקוטי הלכות ברכת השחר ג' יח

עמוד זה נדבכת הר"ר נתן פראנק הי"ו - לרגל שמחת
הולדת נכדתו אצל בנו ר' יהושע העשיל שיחי' למזל טוב

שבת נחמו וט"ו באב

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

קומי רנִי - הַכָּנָה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

ענין שבת נחמו שהוא אחר תשעה באב שהוא נחמה על חרבן בית המקדש, שעקר החרבן הוא בחינת השכחה שנמשכה בשבעה עשר בתמוז על ידי שבירת הלוחות. ועל פן אחר תשעה באב צריכין להתחיל לקום קדם אור הבקר לסדר תקון חצות ולעסק בתורה כדי לשמר הזכרון על ידי זה כמבאר לעיל. וכמו שהזהירו רז"ל מכאן ואילך דמוסיף יוסיף ודלא מוסיף וכו'. וכמו שנתנו חכמינו זכרונם לברכה סימן מקומי עד שכבי קומי. דהינו מתשעה באב עד שבועות צריכין לקים קומי רנִי בלילה לראש אשמרות שפכי כמים לבד נכח פני ה' וכו', הינו כפ"ל, כי עקר שמירת הזכרון לזכר בתכליתו הנצחי לעולם הבא הוא על ידי זה כפ"ל.

וכל זה הוא הכנה לראש השנה, כי כל ימות השנה צריכין להכין את עצמו על ראש השנה שהוא יום הדין כאשר נשמע מפיו הקדוש שאמר שהעקר הוא ראש השנה וכו', כי כמו שהאדם צריך להכין את עצמו כל ימי חייו ליום הדין הגדול והנורא של לעתיד, כמו כן בפרטיות צריך להכין את עצמו כל ימות השנה על ראש השנה שהוא יום הדין כי הוא נורא ואיום וכו'.

וביותר צריכין להתחיל להכין את עצמו פשוטאין הימים מממששין ובאין שהם מתמשה עשר באב ואילך כי אז בט"ו באב הוא ההמתקה של ארבעים יום האמצעיים שהיו בכעס שהתחילו תכף אחר שבעה עשר בתמוז שבו נשתברו הלוחות ונתהוה השכחה שזה גרם החרבן והאבלות המר של בין המצרים. ואחר תשעה באב מתחיל ההמתקה, והעקר בתמשה עשר באב.

ליקוטי הלכות ברכות הראיה ה' יז

עמוד זה נדבת הר"ר אלימלך פוקס הי"ו - לרגל
שמחת הולדת נכדתו אצל בנו ר' נתן שיחי למזל טוב

ושונתם לבניך

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְחַנְכֶם בְּדֶרֶךְ הָאֱמוּנָה

עקר המצוה הוא להוליד בן כשר, בן ישראלי שיקים התורה והמצוות. ואם שלא כל אדם זוכה שיהיו בניו צדיקים וכשרים גמורים, על כל פנים מאחר שהם בכלל ישראל, המאמינים בהשם יתברך ובתורתו ואביו מחנך אותם מנעוריהם לעסוק בתורה ותפלה, ולכנס לבתי כנסיות ובתי מדרשות ולהתווסף על הקבוצה קדוש של ישראל להתפלל עמהם יחד, וליחד שמו יתברך עמהם יחד פעמים בכל יום, ולומר שמע ישראל וכו', הרי גורם שעושים נפלאים לפניו יתברך, מאחר שהוסיף נפש להקבוצה הקדוש של ישראל שנתרבין הבתים עד אין קץ וכו'. וגם אולי יפקו מניה בניו דמעלי שיהיו צדיקים גמורים, ועל כן העקר שישראל לחנכם לילך בדרכי האמונה הקדושה באשר קבלנו מאבותינו, וכמו שאנו מזהירים בפרשת קריאת שמע ושבנותם לבניו וכו'. ובפרט לרחקם בכל מיני הרחקות מהפלות הרעות שקמו בדורות הללו להעביר, ח"ו, את נערי בני ישראל מעקר הדת הקדוש, שהעמידו בתי תפלות ללמד את בני ישראל חכמות חיצוניות וכו', שכלם הם פורקי על לגמרי, ואם בתחלה מרמים את אביהם ואומרים שילמדו עמהם גם למוד התורה, אבל ככל הוא צביעות ושקר, כי מעט שלומדים עמהם הוא רק מקרא עם פרושיהם ובאוריהם הרעים שיצאו מאפיקורסים גמורים מפרסמים, וקצתם המירו דתם וחברו באורים ותרגומים על תורה נביאים כתובים, במפרסם כל זה לבני ישראל הכשרים, (ואין כאן מקומו להאריך בזה).

אבל מאחר שרב ישראל הכשרים מחנכים בניהם בדרכי אבותינו אשר מעולם, שייבלו ימיהם רק על תורה ותפלה להגות בתורת ה' בכתב ובעל פה, בש"ס ופוסקים, הרי הם מוסיפים נפש להקבוצה של ישראל ונתרבין הבתים מאוד מאוד, על כן שכרם הרבה מאוד, ועל ידי זה תבוא הגאולה, כמו שנאמר, "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה".

ליקוטי הלכות פריה ורביה ה' גו

עמוד זה נדבית הר"ר נחמן דוידוביץ הי"ו
לרגל שמחת הולדת בתו רבקה תחי' למזל טוב

ושננתם לבניך

טועמיה

פרשת השבוע

מצוה הגדולה מהכל

..הן על כל אלה היה רחוק בעיני להשיבו מיד, בפרט רבוי צערי שיש לי מעסקי שיש לי כליון עינים הרבה מאד שאזכה שיגמר לטובה. וגם הצער מכל אחד ואחד מאנשי שלומנו מפחד הצרות העוברים עתה השם יתברך ברחמי ישמר את כל אחד ואחד. ובצל כנפיה תסתירנו. אך עם כל זה בעת שקריתי הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום חלף ועבר על דעתי עצם תשוקתך למכתבי, ואמרתי בלבי לקים בזה מצוה הגדולה מהכל שהוא ושננתם לבניך וכו' והודעתם לבניך ולבני בניך, באשר הזהירנו הוא זכרוננו לברכה אור חיינו בפרוש. ונתחזקתי בזה להשיבך מיד..

..ומה אוסיף לדבר אליך עוד בני חביבי וידידי, אם אמנם תהלה לאל יש ויש עוד לדבר, אך אין הזמן והיריעה מספיק, והלא לפניך דברינו בכתב בספרינו וכו' הפך בהם והפך בהם וכו' נמצא בהם הרבה על פסח וספירה תהלה לאל חיי. וזמן תפלת שחרית הגיע, וכל פונתי במכתבי זה לקים מצות ושננתם לבניך והודעתם לבניך ולבני בניך..

..ורצוני להאריך יותר, אך זמן התפלה הגיע ואני זרזתי עצמי לכתב מיד קדם התפלה, כי אגרת זה הוא עקר מצות קריאת שמע לקים ושננתם לבניך וכו', ולמדתם אותם את בניכם וכו', בפרט דברים אלו הנובעים ממקור החיים מהנחל נובע מקור חכמה מקום גבהי מרומים שיכולין להחיות גם אותך והגרועים ממך אלפים פעמים, ותדע ותאמין בני שכבר היו אצלנו אנשים שהיו גרועים ממך הרבה ונתקרבו להשם יתברך על ידי דבורים פאלה וכאלה שקבלנו ממנו זכרוננו לברכה וקצתם נפטרו לחיי עולם הבא לשלום וחלקם בחיים נצחיים בכח רבנו זכרוננו לברכה, ואשר הם בחיים עודנה הם אנשים פשרים, ובודאי יהי אחריתם טוב בעזרת השם יתברך.

קטעי מכתבים מתוך ספר עלים לתרופה

עמוד זה נתרם לזכות ולהצלחת
יוחאי בן מוזל ומשפחתו הי"ו

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועני'ה

לשון רבנו ז"ל

כפי אשר נודע הדבר אשר דבר אלינו רבנו זכרוננו לברכה בעת שגלה את המאמר שפליקוטי תנ"ך כ"ח: דע שיש חלוקים בין התורות וכו'. ומהר"ן זכרוננו לברכה, מעצם הרגשו בזכות לבבו את עמק נוראות דבריו הקדושים, עד כי בערו בקרבם כלהבת שלהבת ממש, לא יכל להתאפק, ונתן את קולו בפני כל הנצבים עליו:

אולי כך הוא הפרוש מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: אין בן דוד בא אלא בהסח הדעת, הינו שיהיה בעולם ולא ידעו כי כבר הוא.

ובבאור יותר שמעתי מאבי זכרוננו לברכה
שאמר בזה הלשון:

**מע וועט שמיסען משיח משיח
צום סוף האט איז ער**

❧ תרגום ❧

ישחחיו "משיח משיח" ולבסוף הגה הוא
ורבנו זכרוננו לברכה גלה את עיניו והראה לו כי גם רב נחמן
אמר כן: אי מן חיי אנא, בסנהדרין פרק חלק איתא: כגון אנא
אבל כמדמה לי מאשר שמעתי מאבי זכרוננו לברכה
שרבנו זכרוננו לברכה סיים אז:

אנא הוא

כוכבי אור שיחות וסיפורים ל"ו

זמני שבת קודש פרשת ואתחנן

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:54	6:53	7:10	6:56	7:03	6:54	8:04	7:40
שקיעה ערב שב"ק	7:34	7:33	7:32	7:36	7:33	7:34	8:26	8:02
חצות הלילה	1:58	1:59	2:00	2:00	1:59	2:00	3:06	2:36
עלות השחר	4:41	4:42	4:41	4:37	4:41	4:38	3:47	4:28
עטיפת הטלית	5:06	5:07	5:07	5:02	5:07	5:03	4:27	4:58
נץ החמה	6:00	6:01	6:01	5:57	6:01	5:58	5:44	6:01
סוף זמן קר"ש מג"א	8:31	8:31	8:31	8:28	8:31	8:28	8:07	8:30
חצות היום	12:45	12:46	12:46	12:44	12:45	12:44	1:05	1:02
שקיעה ☾ התחלת הצום	7:33	7:32	7:31	7:35	7:32	7:33	8:24	8:01
צאת השבת	8:08	8:09	8:10	8:10	8:09	8:10	9:19	9:13
צאה"ש 72 דק'	8:45	8:45	8:44	8:47	8:45	8:46	9:36	

כללים: הדלה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת עקב

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ט:	י.	י:	יא.	יא:	יב.	יב:
קלא	קלב	קלג	קלד	קלה	קלו	קלז
שעה	שעז	שעט	שפא	שפג	שפה	שפז
נג	נד	נה	נו	נז	נח	נט
תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'						התורה הזמנית